

షైరవి - ఆది

ఎంతపుణ్యమో - యటు మాకుగలిగే
చెంతనే సీక్యప - సిద్ధిధ్యాచబోలు

శ్రీపతి మీకథ - చెవులను వించేమి
పాపములణగెను - భయముడిగె
తీపుగ తులసీ - తీర్థము గొంటేమి
శాపము దీరెను - సఫలంబాయె

గోవింద మిముగను - గొంటేమిప్పుడే
పాపనష్టైతిమి - బ్రతికెతిమి
తావుల మీపా - దములకు ప్రైక్షితిమి
వేవేలు గలిగిన - వేడుకలాయె

శ్రీవేంకటేశ్వర - సేవించితి మిము
ధావతి దీరెను - తసిసితిమి
వావిల ముహ్మరు - వలగొని వచ్చితి
సీవారష్టైతిమి - సిలిచితి మిపుడు

అన్నమాచార్యుల మనోభావ పరీపాతం, ఆయనకు శ్రీవేంకటేశ్వరుని యొడ గల
త్రధ్ఘాతి భక్తుల వర్ణప్పుతావైశ్వర్యం, సరసంగా తరణాగతి చేసిన సరఖి, శ్రీస్తోమితో ఆయ
నకున్న చనవూ ఒండొంటేతో ఒరపుజెందినవి సంకీర్తనలో.

నాకెంత పుణ్యం కలిగించిస్తామీ; సీదయ నాలీక అత్యంత శ్రీప్రుంగా సిద్ధిస్తుందేమో.

శ్రీపతి; నీగుణంధా శ్రవణం చేసిన నా చెవులేమి పుణ్యం చేసుకొన్నావో. నీ గుణగాన శ్రవణంచే నా పాపాలు పట్టాపంచలై పంచబంగాళమై పాలిపోయాయి, భయంతీలంబి. ‘యశదం శృంగారాన్నిత్థం యశ్శాపి పలికీర్తయేత్ --

నభయం క్వచిదా ప్రోత్తి అని విష్ణుసహస్ర నామస్తోత్రోత్తర పీతిక. మధురాతి మధురమైన తులసీతీర్థాన్ని పాపనమూ సుభమైన శ్రీవిష్ణు పాదోదకాన్ని పుష్పకొన్నందున మనస్తాప శాపంవిముక్తి యైంబి. ఈ జన్మ సఫలమైనది.

గోవిందా; నీ దర్శన మహాభాగ్వం సిథించిన త్యఙమందే పవిత్రిక్యతుల మయ్యాము. బ్రతితాము. నీదర్శనార్థమే మా మనుగడల పరమార్థం, ‘జీవేము శరదశ్శతం నందాము శరదశ్శతం మోదాయ శరదశ్శతం ప్రభువాము శరదశ్శతగ్గం’ ఆ పరమార్థసాధనకై శతవరాలు జీవింతుము గాత; అని యజ్ఞేద మంత్రం. సుంగంధ చర్చాన్వితమైన నీ అడుగు దమ్ములకు నమస్కరించాము. సంతోషమై పులకాంకురమైంబి. అనవధికమైన ఆహారం మాకు కలిగినది.

శ్రీవేంకటేశ్వరా; సిన్ను మాశక్తికొలబి సేవించాము. మాకోలికలస్తు తీల శాంతించి నవి. తృప్తి చెందాము. నీపై త్రికరణశుద్ధమైన వలపుతో వచ్చి, నీవారమయ్యాము. బ్రహ్మ నంద పరమపట్టం సిత్థలమై మాకు ప్రాప్తించినది. ప్రభూ; ఇదంతా నీవల్లనే అనే అన్నమా చార్యులలోని భక్తుడు, సత్కచిత్తుడూ అయిన యోగీశ్వరుని జ్ఞానమైభవం చిదానందాను భవనారం చెన్నాలన సంకీర్తనా రత్నమిబి.